

Tema: LA GIOVENTU' SEMBRA IERI

(versione dialettale segnalata)

Föi che cròda

Albur tempaat:

lunga la fila robüsta da trunch
dai radìs fund che tira linfa fin da luntán.
Cròda lingeer föi ranfignaa, ninaat da un fil d'aria
che 'l pröva a tegnì sü quii culuur che sa d'autün
e i porta striaat i segn di stagiòn che vegn pü.

Ta preghi vent da miga avegh pressa
a bofà via 'stu mücc da regord
dré quela bancheta
e lassa che i pòda, anca dumán, i ram che sa sbióta
vedé i rob da ier che luur i tegn sóta
fin a l'invernu, passaat ul magón.

Da sòt'a quel vél che tegn via i gotón
dü öcc che lüsiss i cerca in dal temp ch'è andai inscí svelt:
e l'è primavera par tanti fiöritt che giüga a pè piatt
cun i bucett dai tanti culuur in mezz a la gèra
e ul suu che al traversa i prim scím cun i föi
a intevidí i mür, par sparmí legna da mett al camín.

L'è tütt un trambüst in tütt i giurnaas, par tütt i stagiòn
pien sempru da vita.

E a la sira d'estaa quand ul mund al sa quietata
e i üselín i dismett da ciamass dal so ní,
sòt'a la pianta, al ciàr da la lüna, sü quela bancheta,
dü cöör i sa incuntra e i batt d'emuziòn,
trema una man par dà una carezza,
öcc grand che lüsiss, e al paar propi ier, i cerca un basín.

Ul post l'è amò quel e sem chí da ier
a tegniss i man che cerca pü un sass par smorzà i lampadín:
lassem pür che giüsta la vuus la trema un tantín
par diss che 'stautün l'è amò primavera.

XI 2004

Siw